

Hvis Anerkendelse søges af saadanne Sygekasser, vil Spørgsmaalet blive drøftet og Afgørelse blive truffet.

Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) gjorde nogle Bemærkninger, hvoraf fremgik, at han ikke havde syntes om den Tone, hvori jeg havde svaret ham. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem havde fremsat nogle Bemærkninger om Sygekasseinspektøren af en saadan Art, at de forekom mig at nødvendiggøre et skarpt Svar. Men naturligvis, jeg skal erkende, at jeg kunde have betragtet det ærede Medlems Udtalelser her, saaledes som de ofte betragtes af dette Ting, som temmelig ligegyldige.

Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) fremsatte nogle Bemærkninger om § 6. Disse giver mig ikke Anledning til at fordybe mig synderligt i Spørgsmaalet, fordi det ærede Medlem jo her fører Stridsspørgsmaalet tilbage til noget, jeg ikke synes, det er synderligt værd at strides om. Hvorvidt det bliver et Rigsdagsudvalg i Forbindelse med Sygekassenævnet eller et Rigsdagsudvalg siddende i samme Stue som Sygekassenævnet, som udtaler sig for Ministeren, kan, som sagt, ikke blive afgørende.

Med Hensyn til den Skrivelse, det ærede Medlem paaberaabte sig og kritiserede, vil jeg gerne sige, at det er jo kun et Arbejdsgrundlag, her er Tale om, og intet af de Ord, her staar, er de endelige. De skal jo netop være Genstand for Forhandling med det Udvalg, og de Bemærkninger, som fremsættes i dette i Henhold til § 6 nedsatte Udvalg, vil jo blive bestemmende for Ministeren, naar han endelig udsender Cirkulæret og derigennem først giver dette Gyldighed. Men hvis det ærede Medlem mener, at disse Bemærkninger, som er fremsatte i Udkastet, afviger mere fra Loven end Sygekasseinspektørens Udtalelse i 1900, tager han ganske fejl. De hævder nøjagtigt samme Princip. Jeg har yderligere kun truffet en Begrænsning, som Sygekasseinspektørens Skrivelse af 1900 ikke havde givet Rum for.

Det ærede Medlem fandt ikke mine Bemærkninger om Grunden til den større Sygelighed i Hovedstaden fyldestående. Jeg maa sige, jeg har ikke udtømmende villet give Grunde. Det ærede Medlem havde fremsat nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal og sagt, at han ikke havde kunnet se Grundene; han fremtraadte som en søgende Sjæl, og jeg tilbød da blot et enkelt Svar til Belysning

af dette Forhold, han ikke kunde udgrunde. Jeg tænker, Forholdet maa forklares ved mange forskellige Grunde. Der er nævnt særlig sundhedsfarlige Industrier, der er nævnt Nødvendigheden af at møde med fuld Arbejdskraft, naar man skal passe en farlig Maskine, og endelig har jeg nævnt Ulykkestilfældenes Hyppighed og den Omstændighed, at Dagpengene bæres af Sygekasserne i 13 Uger, før Ulykkesforsikringen kommer til at virke. Alt dette er tilsammenlagt nogle Grunde til at forklare Forholdet, men forklarer det maaske ikke helt; maaske er der andre Forhold, der griber ind, det tør jeg ikke udtale mig om. Jeg har kun villet give det ærede Medlem saa meget Svar, som jeg var i Stand til i dette Øjeblik. Maaske kan vi senere finde flere Grunde, maaske er der Grunde, som ikke burde være der.

Endelig har jeg til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) et Par Bemærkninger om hans Stilling til det finansielle — til det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) vil jeg sige, at mine Bemærkninger desangaaende ikke var rettede til ham; det kunde de heller ikke være efter alle hans Udtalelser om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for 2den Kreds sagde, at han agtede at lægge Ansvaret for, at Loven ikke kom ud, paa Ministeren, der ikke vilde gaa med til at gennemføre en Lov, som ikke bragte Statstilskuddet i Vejret. Nu beder jeg det ærede Medlem se, hvorledes dette Forhold ligger. I Fjor vedte Folketinget en meget betydelig Tilskudsforøgelse — der var nogen Uoverensstemmelse mellem Opfatterserne i Tinget, men man vedtog en meget betydelig Tilskudsforøgelse. I Aar enedes man om en ny Form for Statstilskuddet, som medførte en Forøgelse paa 400,000 Kr. Dette er *enstemmigt* vedtaget af Folketinget. Der har ikke der rejst sig en eneste Stemme derimod. I de to Aar, denne Sag har staaet paa, har intet Medlem af den ærede Talers Parti rejst denne Side af Sagen, anført, at dette Spørgsmaal kunde bringe Sagen i Fare. Med en Folketingsvedtagelse af en saadan Enstemmighed maa jeg dog have Lov til at hævde overfor det ærede Medlem, at hvis man saa vil kalfatre hele dette Forhold om, saa kan Løven ikke gennemføres. Og naar jeg bringer et Lovforslag herop, som Folketinget paa dette Punkt enstemmigt har vedtaget — hele Folketinget har vedtaget, at man ønsker at give dette forøgede Tilskud —, og heroppe møder fra et Partis Side den Opfattelse: Nej, Løven er